

zik szívükbe a vig karácsonyi öröm. De milyen boldog a király is! Boldog, édes ünnepet hoztak az Égből az angyalkák!

Érzi ezt a költő bácsi is, erre vágyódik. S hogy így legyen, hogyan fohászkodik fel a költemény végén?

... Karácsony estéjén
Minden esztendőben:
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem.

Valóban király volt a költő? Hogy mondják ezt? (Vágyódik.) Mi volt karácsonykor a te vágyad? Látjátok, a költő bácsinak is volt egy vágya. Mi volt az ő vágya? Hogyan keletkezett ez a vágy a szívében? Kikre gondolt? Ebből az ellentétből mi keletkezett a szívében? Miért szeretett volna hát király lenni? (Hogy boldoggá tehesse karácsonykor az elhagyottakat.)

c) Mit tanulhatunk a költő bácsi vágyából? Ki tudna olyan jó szívű embert említeni, aki jót tesz az elhagyottakkal? Hogyan szerezhethétek karácsony estéjén örömet kis árva pajtástoknak? Ki tett már valami jót a szegényekkel?

d) Most pedig egy szép énekben kérjük a betlehemi angyalkákat, hogy karácsonykor minden házikóba, palotába épp úgy, mint kunyhóba boldog, édes karácsonyi ünnepet vigyenek, különösen itt, ezen a szegény magyar földön. (Ének.)

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
Minden piciny ablakot.
S házikóba, palotába
Egy örömet vigyetek:
Boldog, édes ünnepet!

III. Most gyermekek, ismerjük már a költő bácsi vágyát, ki tudná szépen, átérezve elolvasni ezt a gyönyörű költeményt? Szeretnétek megtanulni? Azt is megtesszük. (K. K.)

Magyar gyermek karácsonya

*Kis Jézusom, ha eljönél hozzánk:
Nekünk ma nem lesz szép karácsonyánk...*

*Édesapám régen nem dolgozott
S orvosságra kellett, amit hozott.*

*Anyukám szemében csak bánat ül,
Igy várjuk most jöttöd, bus-egyedül.*

Hideg szobában éhes gyerekek . . .
Ó, úgy szeretnénk már kis meleget.

. . . De ha Te eljössz kis Jézusom,
De földerülne nálunk a bu., gond!

Asztalunkon karácsonyfa égne:
Hálaénekekkel szívünk dicsérne.

Édesapám dolgozhatna újra:
Égne kezén a sok fürge munka.

Édesanyám szeme fölragyogna
S úgy nézne ránk, mint a csillagokra!

Ugy-e eljössz, eljössz kis Jézusom,
Nem tévedsz el ezen a nagy uton,

S megtalálod a mi kicsi házunk:
Honvéd-utca kilenc a mi számunk . . .

. . . De ha nem haragszol, én is kérlek Tőled:
Csináld meg az én rossz cipőmet . . .

Mióta hideg van, hóba', sárba',
Nem mehettem el az iskolába . . .

Hallgasd meg kérésem, kis Jézusom:
Te a szegényeket szereted, tudom.

Te is szegényen, szegénynek születél:
Mégis a világnak Megváltója lettél!

S van-e szegényebb ma, árvaibb nálunk,
Magyaroknál, kik annyira várunk . . .

Kezedet csókolom, aranyos Jézuska:
Tisztel szeretettel a kis
Kovács Pista.

Vicsay Lajos.